

Sygn. akt VIII GC 1131/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Tadeusz Górka

Protokolant sekr. sądowy Magdalena Piskow

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 października 2022 r. w Bydgoszczy według przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 20 157,37 zł (dwadzieścia tysięcy sto pięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 30 marca 2022 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 409,54 zł (cztery tysiące czterysta dziewięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia o kosztach zawartych w niniejszym orzeczeniu do dnia zapłaty.

Sędzia Tadeusz Górka

Sygn. akt VIII GC 1131/22

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła pozew przeciwko pozwanemu D. K. oraz (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. (dalej: (...)) o solidarną zapłatę kwoty 21 476,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powódka domagała się solidarnego orzeczenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17,00 zł z tytułu zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z uzasadnienia pozwu wynikało, że powódka w ramach współpracy gospodarczej, zawarła z pozwaną (...) umowę przelewu wierzytelności pieniężnej przysługującej powyżej wskazanej przeciwko innej spółce. Przelewem była objęta wierzytelność, której dotyczyła faktura VAT numer (...) z dnia 15 kwietnia 2021 roku opiewająca na kwotę 29 520 zł. Dłużnik z tej faktury złożył oświadczenie, w którym wskazał, że (...) przygotował scedowaną fakturę w sposób wadliwy. Dłużnik zapłacił z tej faktury 10 000 zł. Powódka wezwała (...) do zapłaty różnicy (29 520 -10 000 zł). Ponadto miała zabezpieczone swoje roszczenia wekslem in blanco wraz z poręczeniem wekslowym D. K..

Wobec braku świadczenia przez pozwaną spółkę oraz upływu terminów zapłaty, na mocy postanowień umowy sprzedaży wierzytelności, pozwana (...) miała przystąpić do długu. Powódka wypełniła weksel na kwotę 21 476,62 zł na które składają się kwoty:

- 1) 19 520 zł z faktury VAT numer (...)
- 2) 637,37 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od 15 lipca 2021 roku do 9 listopada 2021 roku (termin płatności weksla)
- 3) 1 319,25 zł – z tytułu opłat zgodnych z cennikiem stanowiącym załącznik numer (...) do umowy o współpracy, wynikająca z faktury numer (...) z dnia 31 sierpnia 2021 roku na kwotę 726,19 zł oraz faktury numer (...) z dnia 30 czerwca 2021 roku na kwotę 593,06 zł.

W dniu 26 października 2021 roku wezwano do wykupu weksla (...) i poręczyciela- D. K..

Powódka wskazała, że próbowała odzyskać należności na drodze polubownej, jednakże jej działania nie przyniosły zamierzonego rezultatu, co uzasadnia wszczęcie przedmiotowego postępowania.

W dniu 8 czerwca 2022 r., w sprawie wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko D. K..

Postępowanie wobec (...) zostało zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc (postanowienie referendarza sądowego z dnia 2 czerwca 2022 roku w sprawie VIII GNc 1551/22).

Pozwany D. K. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów procesu

Z uzasadnienia jego sprzeciwu wynikało, że § 5 ust. 4 umowy odpowiada reżimowi z art. 516 zd. 2 kc.

W piśmie procesowym z dnia 9 sierpnia 2022 r. powódka odniosła się do złożonego sprzeciwu. Wskazała, że § 5 ust. 4 umowy dotyczy przystąpienia do długu i nie ma zastosowania art. 516 zd. 2 kc. Zwróciła uwagę, że do przeniesienia wierzytelności doszło 21 kwietnia 2021 roku, a do wypełnienia weksla doszło 26 października 2021 roku.

W odpowiedzi na to pismo pozwany zarzucił nieważność weksla. Naruszenie art. 101 pkt 6 Prawa wekslowego i art. 32 ust. 2 Prawa wekslowego.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zajmuje się świadczeniem usług faktoringowych.

Okoliczność bezsporna

W dniu 3 lutego 2021 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) umowę współpracy w zakresie finansowania jej działalności przez (...) Sp. z o.o. w formie wykupu faktur na podstawie umów przelewu wierzytelności. Ustalono, iż z tytułu przelewu wierzytelności przysługiwać jej będzie cena nabycia, której wysokość odpowiadać będzie nominalnej wysokości wartości wierzytelności brutto i będzie ona przelewana na rachunek bankowy klienta w terminie 3 dni robocze od zawarcia umowy przelewu.

Zgodnie z cennikiem opłat – za opóźnienie dłużnika w zapłacie faktury powyżej 30 dni od terminu płatności naliczana była „opłata” wynosząca 2% wartości nominalnej wierzytelności brutto.

Dowód: umowa współpracy wraz z załącznikiem– k. 5 – 7 akt.

W dniu 9 lutego 2021 roku została sporządzona deklaracja wekslowa pomiędzy (...) a (...) sp. z o.o. W celu wykonania umowy z dnia 3 lutego 2021 roku wystawca weksla ((...)) złożył do dyspozycji remitenta ((...) Sp. z o.o) weksel in blanco

z klauzulą bez protestu i klauzulą „nie na zlecenie”. Wystawca umożliwił wypełnienie weksla na kwotę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec remitenta wynikającą z braku zapłaty za scedowane faktury, zgodnie z fakturą/ami VAT wraz z odsetkami i innymi kosztami powstałymi w związku z opóźnieniem i zobowiązuje się zapłacić sumę bez protestu na żądanie remitenta.

Dowód: deklaracja wekslowa -k. 16

W dniu 20 kwietnia 2021 r. powodowa spółka zawarła z (...) umowę przelewu wierzytelności przysługującej cedentowi wobec (...) sp. z o.o., a dotyczącą należności w kwocie 29 520 zł wynikającej z FV nr (...). Dotyczyła ona wykonania dokumentacji projektowej dla projektu (...) T..

Zgodnie z § 2 powyższego kontraktu, zbywca przelewał na nabywcę wierzytelność, a nabywca w całości przelew przyjmował. Nadto wskazano, iż z chwilą zawarcia umowy następuje przeniesienie wierzytelności na nabywcę. Każdorazowo cena za wierzytelność miała być płatna w terminie 3 dni roboczych od daty podpisania umowy przez zbywcę.

Jak wynikało natomiast z § 5 ust. 4 umowy przelewu, w przypadku niedokonania przez dłużnika zapłaty wierzytelności w terminie wymagalności, zbywca oświadczał, że dnia następnego po terminie wymagalności przystępuje do długu na zasadach odpowiedzialności solidarnej łącznie z dłużnikiem, z mocy umowy, bez składania odrębnych oświadczeń.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 8 akt, faktura VAT – k. 9 akt.

Powódka w dniu 16 kwietnia 2021 roku poinformowała (...) sp. z o.o. o dokonanych przelewach oraz wezwała ją do wykonania zapłaty na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o.

(...) Sp. z o.o. otrzymała zgodę na przelew wierzytelności, sporządzoną w dniu 16 kwietnia 2021 r. przez J. W. – prezesa zarządu (...) sp. z o.o. Jednocześnie (...) sp. z o.o. pismem z dnia 12 października 2021 roku wyjaśnił, że kwota zobowiązania pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) została zredukowana do 10 000 zł. Skutkowało to sporządzeniem faktury korygującej do faktury numer (...). W dniu 3 września 2021 roku została sporządzona faktura korygująca numer (...) zmniejszona należność wynikająca z faktury numer (...) z kwoty 29 520 zł do kwoty 10 000 zł (obniżenie o kwotę 19 520 zł).

Kwota 10 000 zł została uiszczona na rachunek (...) Sp. z o.o. w dniu 16 sierpnia 2021 roku przez (...) sp. z o.o.

Dowód: zawiadomienie o przelewach – k. 19 akt, zgodna na przelew wierzytelności – k. 10 akt, faktura korygująca (...), potwierdzenie zapłaty- k.13, wydruk z systemu informatycznego powódki – k. 72

W dniu 26 października 2021 roku powódka wypełniła weksel na kwotę 21 476,62 zł na które składają się kwoty:

- 4) 19 520 zł z faktury VAT numer (...),
- 5) 637,37 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od 15 lipca 2021 roku do 9 listopada 2021 roku (termin płatności weksla),
- 6) 1 319,25 zł – z tytułu opłat zgodnych z cennikiem stanowiącym załącznik numer (...) do umowy o współpracy, wynikająca z faktury numer (...) z dnia 31 sierpnia 2021 roku na kwotę 726,19 zł oraz faktury numer (...) z dnia 30 czerwca 2021 roku na kwotę 593,06 zł.

Weksel podpisał D. K. jako prezes zarządu (...). Ponadto weksel został poręczony przez D. K..

W dniu 26 października 2021 roku wezwano (...) i D. K. do wykupu weksla.

Dodatkowo w dniu 22 listopada 2021 roku ponownie wezwano D. K. do wykupu weksla.

Dowód : weksel -k.15, wezwania do wykupu weksla-k. 19-20

M. wystawiła fakturę numer (...) z dnia 31 sierpnia 2021 roku na kwotę 726,19 zł tytułem „opłaty określonej w cenniku na platformie M. oraz stanowiącym załącznik do umowy współpracy”. Dotyczyła ona faktury numer (...).

M. wystawiła fakturę numer (...) z dnia 30 czerwca 2021 roku na kwotę 593,06 zł tytułem „opłaty określonej w cenniku na platformie M. oraz stanowiącym załącznik do umowy współpracy”. Dotyczyła ona faktur numer: (...).

Dowód: faktura numer (...) z dnia 31 sierpnia 2021 roku na kwotę 726,19 zł (k.17), faktura numer (...) z dnia 30 czerwca 2021 roku na kwotę 593,06 zł (k.18)

Sąd zważył, co następuje:

Opisany powyżej stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o niebudzące wątpliwości, co do ich autentyczności oraz wiarygodności, dokumenty i wydruki przedłożone przez strony.

Jeśli chodzi o stosunek prawny, jaki łączył pozwanego, a więc poręczyciela wekslowego z powódką, to konieczne jest wyjście od odpowiedzialności cedenta czyli spółki (...).

Sąd doszedł do wniosku, iż umowa łącząca (...) z (...) sp. z o.o. była umową o dzieło.

W ocenie Sądu umowa o wykonanie dokumentacji projektowej jest umową o dzieło, a więc podstawę prawną powództwa stanowi art. 627 k.c. Istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa taka jest bez wątpienia umową rezultatu. Dokumentacja projektowa sporządzona przez (...) stanowi dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. Wskazuje się, że w art. 627 k.c. nie zdefiniowano pojęcia dzieła, stwierdzono jedynie, że ma to być dzieło oznaczone, przez co rozumie się bliższe określenie rezultatu pożądanego przez zamawiającego.

W sprawie bezsporne było to, że (...) wykonała prace opisane w fakturze numer (...) (k.9), która została skorygowana fakturą korygującą numer (...). Ostatecznie (...) sp. z o.o. za prace projektowe zapłacił 10 000 zł podczas gdy faktura numer (...) opiewała pierwotnie na kwotę 29 5200 zł, stąd powódka domagała się od pozwanych różnicy tj. kwoty 19 520 zł (29 520 zł – 10 000 zł).

Powódka swoją legitymację procesową czynną wykazała za pomocą przedłożonej umowy współpracy oraz umowy przelewu, która odnosiła się do należności wynikającej faktury VAT numer (...), jaką (...) wystawiła w stosunku do (...) sp. z o.o.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl zaś § 2 tego przepisu, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Stosownie do art. 510 § 1 k.c., umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

(...) była cedentką, która umownie przystąpiła do długu na zasadzie solidarności, na wypadek, gdyby dłużnik zbywanej wierzytelności nie spełnił świadczenia w terminie. Jak wynikało przy tym z treści § 5 ust. 4 umowy przelewu wierzytelności, cedent przystępował do długu w przypadku braku zapłaty należności przez dłużnika w terminie wymagalności – po upływie następnego dnia po terminie wymagalności świadczenia – na zasadach solidarności łącznie z pozwanym dłużnikiem. Innymi słowy, skoro w przedmiotowej sprawie dłużnik nie spełnił ciążącego na nim wobec powódki zobowiązania z tytułu zapłaty (co do kwoty 19 520 zł), powyżej wskazana faktycznie przystąpiła do długu, którego spłaty domaga się cesjonariusz. Podkreślić należy, że nie było kwestionowane przez pozwanego (a co dodatkowo powódka wykazała), że (...) przysługiwała cała wierzytelność wobec (...) sp. z o.o. wynikająca z faktury VAT numer (...). W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.62, str. 3) sam pozwany przyznał tę okoliczność wpisując, że „nie

ma przesłankę ku temu by twierdzić, iż na chwilę dokonywania przelewu wierzytelności dłużnika (tj. (...) sp. z o.o.) (...) uznać, że wierzytelność nie przysługiwała (...) (pozwany omyłkowo wpisał słowa „Powodowi ad. 1”).

Jeżeli natomiast chodzi o zarzuty sformułowane przez pozwanego (poręczyciela wekslowego), to w pierwszej kolejności należało odnieść się tego, że wbrew jego twierdzeniom umowa łącząca powódkę z (...) dotyczyła przystąpienia do długu (§ 5 ust. 4 umowy).

Nie miał znaczenia art. 516 zd. 2 k.c. ponieważ § 5 ust. 4 umowy, wbrew temu co twierdził pozwany, nie odpowiadał temu zapisowi umownemu. Przepis [art. 516](#) określa zakres odpowiedzialności zbywcy wobec nabywcy wierzytelności. Cedent odpowiada wobec cesjonariusza za to, że wierzytelność o określonej treści (w tym odnoszącej się do praw akcesoryjnych, związanych – zabezpieczeń) istnieje i jemu przysługuje. Ustawodawca nie wprowadza odpowiedzialności zbywcy za wypłacalność dłużnika. Wyjątkiem jest sytuacja, w której zbywca taką odpowiedzialność na siebie przyjął. Ponownie należy wskazać, że warunkiem skuteczności umowy przelewu wierzytelności, w szczególności wierzytelności przyszłej, jest istnienie wierzytelności, która jest przedmiotem przelewu lub powstanie w przyszłości. Wynika to jednoznacznie z treści przepisu [art. 516](#) zd. 1 k.c. W okolicznościach sprawy powódka uwodniła tę okoliczność a pozwany ją przyznał w rozumieniu art. 229 kpc co wynika z treści sprzeciwu od nakazu zapłaty (k.62, str. 3). Roszczenie powódki nie ma w ogóle powiązania z kwestią wypłacalności (...) sp. z o.o. czyli z art. 516 zd. 2 k.c.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego dotyczących nieważności weksla wskazać należy, że są one niezasadne.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 Prawa wekslowego przesłanką odpowiedzialności awalisty jest jedynie formalna ważność zobowiązania awalata. Oznacza to, że awalista nie odpowiada wekslowo ze względu na wadliwość zobowiązania awalata tylko wówczas, gdy wadliwość ta jest widoczna wprost z treści weksla, weksel nie zawiera w chwili wniesienia pozwu wszystkich rekwizytów wymaganych przez [art. 1](#) lub [101](#), zobowiązanie awalata w ogóle nie powstało i na wekslu brak jego podpisu (A. Szpunar, *Poręczenie...*, s. 33; S. Wróblewski, *Prawo...*, s. 174; A. Baumbach, W. Hefermehl, *Wechselgesetz...*, s. 299 i n.), awalat podpisał się tylko imieniem, awal dotyczy indosanta sine obligo albo indosanta w rekta-wekslu (A. Szpunar, *Komentarz...*, s. 170). Materialne istnienie zobowiązania awalata nie stanowi zatem przesłanki odpowiedzialności awalisty. Orzecznictwo trafnie przyjmuje, że nie jest wadą formalną wpisanie na wekslu daty wystawienia wcześniejszej niż rzeczywista (wyrok SN z 19 września 2007 r., [II CSK 196/2007](#), Lexis.pl nr 2423328).

Dla jasności przypomnieć należy, że pozwany w piśmie z dnia 30 sierpnia 2022 roku (k.77-80) nie podniósł zarzutu nieprawidłowego uzupełnienia weksla. Sąd mimo to sprawdził jego wypełnienie i jest ono zgodne z umową i deklaracją wekslową

Miejscem wystawienia weksla jest wyłącznie miejscowość, w której weksel został wystawiony. Nie ma w wekslu dwóch miejsc wystawienia jak próbuje do podnosić pozwany. Wskazać należy, że weksel musi zawierać datę wystawienia, brak ten nie może być sanowany, jak np. w przypadku miejsca wystawienia weksla (art. 101 pkt 6 oraz art. 102 Pr. wek.). Zgodnie z art. 102 ust. 3 prawa wekslowego w braku osobnego oznaczenia, miejsce wystawienia wekslu uważa się za miejsce płatności, a także za miejsce zamieszkania wystawcy. Z kolei według ust. 4 powyższego artykułu weksel własny, w którym nie oznaczono miejsca wystawienia, uważa się za wystawiony w miejscu podanym obok nazwiska wystawcy ([art. 102 ust. 4](#)). Skoro tak to miejscem wystawienia weksla była J.. Z kolei B. jest miejscem płatności weksla. J. jest miejscem wystawienia weksla, a jednocześnie częścią pieczętki oznaczającej wystawcę (wraz z firmą i numerami KRS, NIP i REGON).

Artykuł 1 prawa wekslowego określa ustawowe, obligatoryjne elementy weksla trasowanego a art. 101 tego prawa określa ustawowe elementy weksla własnego. Ich brak przesądza o niemożności zakwalifikowania dokumentu jako weksla trasowanego lub własnego. Rygorystyczne przestrzeganie wymagań w zakresie istnienia tych elementów na wekslu i bezwzględne określenie w [art. 2](#) prawa wekslowego skutków ich braku, stanowi przejaw formalizmu prawa wekslowego, będącego korelatem surowości odpowiedzialności wekslowej oraz daleko idących skutków uznania dokumentu za weksel. Zarówno przy wekslu trasowanym jak i wekslu własnym miejsce płatności stanowi element ustawy weksla. Zwraca jednak uwagę, że w razie braku w dokumencie elementów weksla wymienionych w punktach

1, 4, 5 i 7 art. 1 prawa wekslowego, art. 2 dopuszcza sanację tych braków, wskazując jak braki te wyklądać. Pozwala to na wniosek, że miejsce płatności, mimo że stanowi element konieczny, konstytuujący dokument jako weksel, nie pełni tak doniosłej funkcji jak pozostałe jego elementy objęte punktami 1, 2, 3, 6 i 7 art. 1, których brak oraz brak daty wystawienia weksla, przesądzają o formalnej nieważności weksla (Wyrok SN z 2.02.2018 r., II CSK 368/17, LEX nr 2508559).

Weksel stanowiący podstawę dochodzonej kwoty zawierał wszystkie objęte art. 1 w związku z art. 101 prawa wekslowego, niezbędne ustawowo elementy, wskazywał również miejsce płatności i miejsce wystawienia, brak zatem było podstaw do przyjęcia, że jest nieważny, że zobowiązanie wekslowe nie powstało. Nie ma w sprawie niezgodności wypełnienia weksla z treścią porozumienia wekslowego. Nie doszło do wypełnienia weksla in blanco przez jego odbiorcę niezgodnie z otrzymanym upoważnieniem. Tym samym zobowiązanie wekslowe jest ważne. Oczywiście zobowiązanie wekslowe powstaje w granicach określonych porozumieniem, co wiąże się z kwestią wysokości dochodzonego roszczenia.

Jeśli chodzi o wysokość dochodzonego roszczenia to musiała zostać obniżona o kwotę z tytułu „opłat zgodnych z cennikiem”. Przypomnieć należy, że została wystawiona przez powódkę faktura numer (...) z dnia 31 sierpnia 2021 roku na kwotę 726,19 zł oraz faktura numer (...) z dnia 30 czerwca 2021 roku na kwotę 593,06 zł.

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Rozwiązanie to ma na celu zapobieganie obchodzenia, poprzez zastrzeganie kary umownej przy zobowiązaniach pieniężnych. Zobowiązanie pieniężne to łączący dłużnika i wierzyciela względny stosunek prawny, którego treścią jest świadczenie pieniężne.

W okolicznościach sprawy pozwany nie spełnił świadczenia pieniężnego wynikających z faktury numer (...) (po uwzględnieniu korekty). Zwrócić należy uwagę, że (...) przystąpił do długu 15 lipca 2021 roku (k.8) zgodnie z § 5 ust. 4 umowy -następnego dnia po upływie terminu płatności, którym został wpisany w fakturze na 14 lipca 2021 roku. Tym samym od tego dnia (...) również był zobowiązany do zapłaty zgodnie z umową o przystąpienie do długu. Z kolei zgodnie z art. 881 kc w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny, czyli jak (...). W myśl art. 32 Prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej.

Oznacza to, że D. K. jest odpowiedzialny za zapłatę faktury numer (...), co zresztą zostało wyżej szczegółowo opisane i wyjaśnione. Mógł on zatem zapłacić za tę fakturę i wówczas zwolnić się i (...) z obowiązku zapłaty albo mogło dojść do sytuacji (jak w okolicznościach sprawy), że za nią nie zapłacił- pomimo że odpowiadał jako awalista. Skoro zatem od 15 lipca 2021 roku D. K. odpowiadał jako poręczyciel tego który przystąpił do długu, to jego zobowiązaniem była także zapłata wobec powódki faktury numer (...). To było zatem zobowiązanie pieniężne, a opłata z cennika (k.6) „za opóźnienie dłużnika w zapłacie faktury powyżej 30 dni od terminu płatności” jest niedopuszczalną karą umowną zgodnie z art. 483 § 1 kc. Pozwany D. K. przy tak skonstruowanej umowie o przystąpieniu do długu w połączeniu z odpowiedzialności poręczyciela z art. 32 Prawa wekslowego odpowiadałaby de facto za zapłatę należności z faktury numer (...), za odsetki od zapłaty należności z faktury numer (...) (prawidłowo przez powódkę skapitalizowane w kwocie 637,37 zł) oraz dodatkowo z tytułu powyższej „opłaty” za „opóźnienie Dłużnika ((...) sp. z o.o.- przyp. Sąd) w zapłacie faktury”. Jego odpowiedzialność byłaby zatem większa niż samego dłużnika, która odpowiadał „tylko” za zapłatę należności z faktury numer (...) i za zapłatę odsetek należności z faktury numer (...). Podkreślić należy, że awalista dłużnika głównego odpowiada tak jak dłużnik główny- czyli wobec treści weksla D. K. odpowiadał jak (...). Z kolei ten ostatni przystąpił do długu, a ono polega na przejściu współodpowiedzialności za dług przez osobę trzecią. Jeśli tak właśnie się stanie, wierzyciel będzie miał prawo egzekwować wierzytelność nie tylko od właściwego dłużnika, ale także od osoby współodpowiedzialnej. W ramach współodpowiedzialności obaj dłużnicy odpowiadają za wierzytelność solidarnie. Tak było w okolicznościach sprawy. Solidarność D. K. wynika z art. 32 ust 2 Prawa

wekslowego. W ocenie Sądu skoro niemożliwe jest żądanie od Dłużnika ((...) sp. z o.o.- przyp. Sąd) dodatkowej opłaty za to, że nie płaci on należności głównej w terminie 30 dni („opłata za opóźnienie dłużnika w zapłacie faktury powyżej 30 dni od terminu płatności” wynosząca 2% wartości nominalnej wierzytelności brutto), to niemożliwe jest również żądanie dodatkowej opłaty za brak płatności w terminie 30 dni od dalszych podmiotów - (...) (który przystąpił do długu) i jego poręczyciela, które odpowiadają solidarnie z Dłużnikiem ((...) sp. z o.o.- przyp. Sąd). Możliwe jest tylko żądanie odsetek od tej kwoty. Oczywiście nie ma znaczenia to, że kara umowna została opisana jako „opłata”, skoro jest celem było ukaranie tego, kto przystąpił do długu za to, że dłużnik nie płaci należności wynikającej z faktury w terminie 30 dni.

Taki ten zapis umowny jest sprzeczny z art. 483 § 1 kc w zw. z § 5 ust. 4 umowy o przelewie wierzytelności w zw. z art. 366 § 1 kc w zw. z art. 32 ust.2 Prawa wekslowego w zw. z art. 58 § 1 kc i nie wiązał stron. Powództwo musiało zostać oddalone w tej części (pkt II wyroku)

Ponadto faktura numer (...) opiewająca na kwotę 593,06 zł dotyczy opłat za faktury (...) (k.18), a przedmiotem przelewu była faktura numer (...) (k.8, § 1 umowy przelewu). Tych faktur nie dotyczy przystąpienie do długu (...), więc pozwany (jako awalista) za te faktury nie odpowiada. Nie były one długiem dłużnika, za który miał odpowiadać. Tym samym nie ma (poza argumentem o nieważności kary umownej opisanym powyżej) podstaw do obciążania opłatą za nieterminowość w płatności tych faktur.

W tym stanie rzeczy, mając więc na uwadze niezasadność podniesionych przez pozwanego Sąd na podstawie art. 509 § 1 k.c. w zw. z art. 627 k.c. w zw. z art. 32 Prawa wekslowego uwzględnił powództwo w części, zasądając od powyżej pozwanego na rzecz powódki 20 157,37 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie 482 § 1 kc. Sąd zweryfikował ich prawidłowość. Od należności głównej i dalszych, prawidłowo skapitalizowanych odsetek w kwocie 637,37 zł (od 15 lipca 2021 roku do dnia płatności weksła), należały się od dnia wniesienia pozwu odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów wyrażoną w art. 100 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powoda w kwocie 4691 zł złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłata od pozwu 1074 (269 zł + 805 zł; k. 26 i 40), wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) a po stronie pozwanej nie było żadnych kosztów.

Powódka wygrała proces w 94% (zasądzono 20 157,37 zł podczas gdy domagała się 21 476,66 zł) i należało się jej od pozwanego tyleż procent poniesionych kosztów 4409,54 zł (94% x 4691 zł) została zasądzona od pozwanego na rzecz powoda w punkcie III sentencji wyroku wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia o kosztach zawartych w niniejszym orzeczeniu do dnia zapłaty.